

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมปัจจุบัน เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ ทุกคนจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ให้กันสมัย ทันกับการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการและการเปลี่ยนแปลงของโลก การแสวงหาความก้าวหน้า หรือการปรับปรุงคุณภาพของชีวิตให้ดีขึ้นนั้น จำเป็นต้องศึกษาและเรียนรู้อยู่เสมอ ในกระบวนการบริหารงานของแต่ละหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานหรือองค์กรใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่สุดประการแรก ที่จะใช้ในการประกอบการพิจารณา ตัดสินใจของผู้บริหารที่จะส่งให้กระทำ หรือองค์เว้นการ กระทำใด ๆ ก็ตาม ผู้บริหารจำเป็นต้องรวบรวมเรื่องราว ข้อมูลหรือสารนิเทศที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องที่กำลังพิจารณาตัดสินใจให้มากที่สุด ดังที่ นวนิทย์ อินทรานะ (2525: 71) กล่าวว่า “ผู้บริหารจำเป็นต้องนำสารนิเทศมากลั่นกรอง วิเคราะห์ เปรียบเทียบก่อนที่จะมีการตัดสินใจ เสือกสั่งการไปในทางใดทางหนึ่ง”

มนุษย์เราใช้สารนิเทศประกอบกิจกรรมแบบทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสาร การแก้ปัญหา หรือการจัดการ องค์การและหน่วยงานของรัฐ ตลอดจนประชาชนมีความต้องการใช้สารนิเทศเป็นพื้นฐานเพื่อพัฒนาตน ดังที่ อุทัย ทุติยะไพธิ (2532: 230-231) สูปอ้างถึงการประชุมระบบงานสารนิเทศแห่งชาติ ณ เมืองเชอร์เชค ในวิ ประเทศสูญโภสลาเวีย ระหว่างวันที่ 20-23 เมษายน 2519 ไว้ว่า ความรู้ ข่าวสาร จัดเป็นทรัพยากรสารนิเทศที่มีความจำเป็นมากสำหรับการพัฒนาทางสังคมและเศรษฐกิจของประเทศไทย

ประเทศไทยเห็นความสำคัญของระบบสารนิเทศ จึงได้จัดให้มีโครงสร้างระบบสารนิเทศทางวิชาการแห่งชาติขึ้น มีชื่อภาษาอังกฤษว่า Thai National Information System และมีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาจัดการค้นคว้า ทดลองปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ

โดยเน้นสิ่งจำเป็นสำหรับการสร้างและจัดระบบสารนิเทศแห่งชาติ คือ แหล่งวัสดุ แหล่งสารนิเทศ หรือทรัพยากรสารนิเทศ อันได้แก่ ห้องสมุดค้าง ฯ ศูนย์เอกสาร ห้องคอมพิวเตอร์ สำนักพิมพ์ และแหล่งสารนิเทศซึ่งเป็นตัวบุคคล ดังที่ จาชุวรรณ สินธุไสภพ (2532: 37) ได้ให้ความสำคัญในเรื่องของแหล่งสารนิเทศโดยกล่าวถึงห้องสมุดว่า "ห้องสมุดเป็นศูนย์รวมและแหล่งกระจายความรู้ซึ่งการค้นคว้าวิจัย ให้บริการข่าวสาร ความบันเทิง เป็นศูนย์กลางของสื่อสันเทศหรือศูนย์รวมของความรู้ค้าง ฯ ที่เรียกว่า ศูนย์สารนิเทศ (Information Center)" และนอกจากนี้ สุนทร แก้วลาย และ เสรี ทองพันธ์ (2524: 99) ได้กล่าวสุปไว้ว่า ห้องสมุดโรงเรียนมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนการสอน โดยเป็นแหล่งที่รวมสารนิเทศที่มีการจัดเก็บบันทึกความรู้ทุกรูปแบบ เพื่อให้ผู้สอนและผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมได้สะดวก รวมทั้งแก้ปัญหาในบทเรียนด้วย

สารนิเทศมีความสำคัญมากในการพัฒนาการเรียนการสอนของครู เหาระหลักสูตร วิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา เน้นกระบวนการเรียนการสอนแบบใหม่การจัดกิจกรรมและภาคปฏิบัติ มีสารนิเทศค้าง ฯ ที่ใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสม นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง ครู ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม เสนอเพื่อเป็นผู้แนะนำแนวทางให้นักเรียน ในเรื่องของเนื้อหาและกิจกรรมในบทเรียน เพื่อเสริมประสบการณ์ด้านทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนให้ดียิ่งขึ้น ดังที่ กรมวิชาการ (2533: 26-27) ระบุว่า สื่อการสอนการสอนเป็นเครื่องช่วยที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย เอกสาร หนังสือ นั้นคือต้องศึกษารายละเอียด แนวทางการใช้ คำอธิบายรายวิชาให้เข้าใจ และครุต้องมีความรู้ในการเลือกเอกสาร หนังสือ หรืออุปกรณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน

ในการสอนรายวิชาค้าง ฯ ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้สารนิเทศประกอบการเรียนการสอน ซึ่งครูภาษาไทยก็นำสารนิเทศมาใช้ด้วย ดังที่ มัลลิกา บุลสวัสดิ์ (2527: 64) กล่าวว่า "ปัจจุบันครูผู้สอนวิชาภาษาไทยมีการใช้สารนิเทศค้าง ฯ เพื่อประกอบการเรียนการสอน" และ ทรงศรี อินทรักษ์ (2527: 46) ได้กล่าวถึงความสำคัญของสารนิเทศว่า "การสอนวิชาภาษาไทย โดยการใช้สารนิเทศ ในห้องสมุดประกอบการสอนมีผลให้นักเรียนมีความพึงพอใจและล้มทุกขีด ทางการเรียนสูงกว่าการเรียนโดยปกติ"

เนื่องมาจากการเทคโนโลยีดิจิตัล ฯ เจริญรุ่คหน้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทยที่เป็นผู้นำ จ่ายยอมรับและให้ความสำคัญต่อข่าวสาร ซึ่งถือว่าสูญคืนเป็นสูญแห่งข่าวสาร (Information Age) องค์การสหประชาชาติได้ประกาศให้ปีทุกอัศวกราช 2533 เป็นปีแห่งการ "รู้ทันสื่อสาร" ทุกประเทศทั่วโลกพึงร่วมกันเพื่อการรู้ทันสื่อสาร ดังนั้นสารนิเทศดิจิตัล ฯ จึงมีความสำคัญ และจำเป็นมากในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นอกจากนี้ สารนิเทศยังสร้างความเข้าใจอันตระห่วงบุคคลในชาติ สังคม และประเทศ ครุภูษสอนวิชาภาษาไทยควรใช้รู้สื่อสารดิจิตัล ฯ และปรับปรุงพัฒนาดูแลเรื่องด้านวิชาการเสมอ ดังที่ สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525: 108) สรุปว่าครุภูษาระดับนักเรียน คู่มือครุภูษ์สอนรายวิชา ดิจิตัล ให้เข้าใจแตกฉาน ซึ่งทำให้ครุภูษ์สอนแนวทาง มั่นใจ และสามารถสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ กิลเบิร์ต ไฮเอนท์ (Gilbert Highet 1969: 13-18) กล่าวไว้ว่า "ครุภูษ์สอนเป็นนักวิชาการต้องมั่นแสวงหาความรู้ให้กว้างขวางและทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งความรู้ทั่วไปและความรู้เฉพาะเรื่อง มีความแม่นยำถูกต้องในวิชาการ" ซึ่งตรงกับความเห็นของ โรเบิร์ต วิลเลียม ริชชี่ (Robert William Richey 1973: 52) ที่กล่าวสุปดาห์ว่า "ครุภูษ์สอนมีความรู้ ในวิชาการ ความรู้ในด้านผู้เรียน กระบวนการสอน อุปกรณ์ และสภาพการณ์ดิจิตัล ฯ เพื่อที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สูงสุด"

ครุภูษ์สอนทบทวนสำคัญในการพัฒนาประเทศไทย จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาค้นคว้าอย่างเด็ดที่ และห้องสมุดเป็นแหล่งสารนิเทศที่ครุภูษ์สอนต้องใช้ เมื่อสารนิเทศมีจำนวนไม่เพียงพอ กับความต้องการของผู้ใช้ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาดิจิตัล ฯ ได้ ดังที่ ปราสาท สารมาศ (2530: 67) กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า "ปัญหาการใช้แหล่งสารนิเทศของครุภูษ์ คือ ห้องสมุดโรงเรียนส่วนใหญ่มีสารนิเทศน้อย ไม่เพียงพอและเก่าไม่ทันสมัย" ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ บุญญา วิชญคุปต์ (2525: 59) ที่ว่า "ปัญหาด้านการใช้ห้องสมุด คือ หนังสือส่วนใหญ่รับประทานวิชาที่สอนมีน้อยเกินไป และหนังสือที่วางแผนขึ้นเรียนลับสนไม่เป็นระบบ เป็นการทำให้หนังสือที่ต้องการได้ยาก"

การใช้สารนิเทศในรูปแบบดิจิตัล ฯ เป็นสิ่งที่ดีและให้ประโยชน์ต่อผู้ใช้มาก ครุภูษ์สอนวิชาภาษาไทยจำเป็นต้องใช้สารนิเทศที่ทันสมัย เพื่อให้สอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร และในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ครุภูษ์สอนกับบุญญา เรื่องการใช้สารนิเทศเช่นกัน ดังที่ สุชาติ วงศ์สุวรรณ (2525: 100) กล่าวว่า "สิ่งที่เป็นอุปสรรคคือการเรียนการสอนภาษาไทย"

ได้แก่ ครุขากสื่อการเรียน เช่น หนังสือเรียน คู่มือครุ และขาดอุปกรณ์การสอน"

ดังนั้นเพื่อให้ห้องสมุดโรงเรียนและแหล่งสารนี้เทศอื่น ๆ ได้มีบทบาทในการให้บริการสารนี้เทศแก่ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ได้อย่างสมบูรณ์ตรงตามจุดประสงค์และนโยบายการจัดการศึกษาแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาการใช้สารนี้เทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องและบรรณาธิการห้องสมุดโรงเรียน ได้คำแนะนำการจัดทำหรือปรับปรุงด้านการจัดทำสารนี้เทศที่จะช่วยสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยไว้บริการแก่ครู ได้อย่างเพียงพอ เหมาะสม และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้สารนี้เทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา ในด้านการใช้ข่าว (News) ข้อเท็จจริง (Facts) ข้อมูล (Data) ความรู้ที่ได้จากการสำรวจ ซึ่งได้มีการบันทึกไว้ในรูปแบบค่าง ๆ ทั้งในรูปวัสดุติดพิมพ์และวัสดุไม่ติดพิมพ์สื่อและอุปกรณ์ค่าง ๆ รวมทั้งแหล่งสารนี้เทศ ตลอดจนปัญหาการใช้สารนี้เทศ

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาจากกลุ่มประชากรเฉพาะครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร มีการศึกษา

2533

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. สารนี้เทศ (Information) หมายถึง ข่าว (News) ข้อเท็จจริง (Facts) ข้อมูล (Data) ตลอดจนความรู้ (Knowledge) ที่ได้จากการสำรวจ การศึกษาหรือการสอนที่มีผู้ถ่ายทอด ซึ่งได้มีการบันทึกไว้ในรูปแบบค่าง ๆ ทั้งในรูปของวัสดุติดพิมพ์ และวัสดุไม่ติดพิมพ์ เช่น หนังสือ คำรา วารสาร หนังสือพิมพ์ มิตรสาร จุลสาร สารคดี วิชาการ นานิยาย เรื่องเล่น กตุภากาด ตัวเขียน บัตรคำ แผ่นป้ายสถาล แผ่นเสียง เทปเสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อน เทปโทรศัพท์ แผนภูมิ รูปภาพ วิทยุ แผนบันทึกภาพ เป็นต้น

2. การใช้สารนิเทศ หมายถึง การใช้สารนิเทศในข้อ 1 และกิจกรรมเพื่อศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับวิชาภาษาไทยหรือใช้เป็นสื่อการสอน การอธิบายให้นักเรียนมีความเข้าใจ มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทยได้ดียิ่งขึ้น

3. วิชาภาษาไทย หมายถึง รายวิชาที่ก้าหนดไว้ให้ศึกษาวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตรพุทธศักราช 2521 และระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรพุทธศักราช 2524 ของกระทรวงศึกษาธิการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการใช้สารนิเทศของครูในการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
2. ทำให้ทราบแหล่งการใช้สารนิเทศ บัญหาและอุปสรรค ข้อดีข้อด้อย ฯ ในการนำสารนิเทศไปใช้สอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
3. เป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหาร หัวหน้าหมวด ครุภัณฑ์สอนวิชาภาษาไทย และบรรณาธิการในการจัดทำสารนิเทศ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
4. เป็นการส่งเสริมและแนวทางส่งเสริมผู้สนใจศึกษาค้นคว้าหรือวิจัยต่อไป

ศูนย์วิทยบรังษยการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย